

മൊസ്കാലം

വചന വിച്ചിത്രം

മനാവുകാലം ആരാം എതായർ

ഡയാഹ് 10,11-18

“കിസ്തു നല്ല ഒടയാണ്.
അതിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സ്ഥലിവ്
നല്ല ഒടയാർ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു!
എന്നതാണ്...”

11 എന്ന് നല്ല ഇടയനാണ്. നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി
ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു.

മുകളിലെത്തെ ഉപമയിലെ ഇടയനെ മൂലിട ഇടശോയുമായി താബാദ്യപ്പെട്ടുത്തി
യിരിക്കുന്നു. താൻ നല്ല ഇടയയൻ ആകുന്നെന്നാണ് ഇടശോ സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന
തത്. സേഖാളമെന്ന് സകീറ്റതനമനുസ്ഥിച്ച്, മിശിഹായാണ് ദൈവജനത്തിലെ ഇടയൻ
(17.43). ‘നല്ല’ എന്ന വിശേഷണം, മുതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന ജനനേതാക്കളായ ഇടയമാ
രേകാൾ ശ്രേഷ്ഠനായാണ് ഇടശോ എന്നു സമർത്ഥിക്കുന്നു (എസ് 34.1-10). നല്ല ഇട
യൻ സമിശ്രേഷ്ഠത അയാൾ കൂലിക്കാരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്ഥമനായി സ്വന്നം ആടുകൾക്കു
വേണ്ടി ജീവൻ സമർപ്പിക്കുന്നതാണ് (10.11,15). ഇടൻ സ്വത്തിവൻ സമർപ്പിക്കുന്നത്
ആടുകൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകാൻവേണ്ടിയാണ്. ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ നൽകുന്ന
തത്കുണ്ട്, 11-18 വരെ വാക്യങ്ങളിൽ പല പ്രാവശ്യം പരാമർശമുണ്ട്. സ്വമന്ധാ ജീവൻ
അർപ്പിക്കുന്ന ഇടയന് അതു തിരിച്ചടക്കാനും കഴിയും. തന്റെ മരണത്തെ തനിക്കുള്ള
വർക്കുവേണ്ടിയുള്ള മരണമായാണ് ഇടശോ കാണുന്നത്. പാപശരിഹാരമരണം എന്ന
ആശായം മൂലിട അവുകതമായി മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. കയ്യാൾ ചിന്തിച്ചതുപോലെ,
രു ദുഷ്ടന്റെ മരണം അനേകം നിരപ്രാധികളുടെ രക്ഷയ്ക്കു കാരണമാകുമെന്നു
(11.50) യോഹനാൻ ചിന്തിക്കുന്നത്. കയ്യാൾക്കു പ്രസ്തവിന്നെയെ യോഹനാൻ വ്യക്താ
നികുന്നത്, രു നിതിമാർക്ക് മരണം അനേകം ദുഷ്ടരുടെ രക്ഷയ്ക്കു കാരണമാകും
എന്നാണ്.

12-13 ഇടയനല്ലാത്തവനും ആടുകൾ സ്വന്തമല്ലാത്തവനുമായ
കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നതു കാണുന്നോൾ ആടുകളെ
ഉപേക്ഷിച്ച് ഓടിപ്പോകുന്നു. ചെന്നായ് വന് അവയെ
പിടിക്കുകയും ചിതറിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ
ഓടിപ്പോകുന്നതു കൂലിക്കാരനായതുകൊണ്ടും
ആടുകളെപ്പറ്റി താൽപര്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാണ്.

കലിക്കാർക്ക് ആടുകളുടെ കാര്യത്തില്ല, സ്വന്നം സുരക്ഷിതത്തിലാണു താല്പര്യം.
അതുകൊണ്ടാണ്, പിപ്രതിസന്ധികളിൽ അവർ ആടുകളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നത്. ആടു
കളെ ചുംബണമെയ്തു ഉപജീവനം തേടുന്ന ഇടയാർക്കു തുല്യരായിരുന്നു ഇസ്രായേലിൽ
ഉടയാരായ ജനനേതാക്കൾ (എസ് 34.1-10). ഇടശോയുടെ കാലഭരം ജനനേതാക്കളാണ്
യിരുന്ന പ്രീശർ സാധാരണക്കാരെ പുല്ലിക്കുകയും (7.49) സ്വന്നം ഷാരൂമാനം അനേകം
കയും ചെയ്തിരുന്നു (5.44). ധമാർത്ഥ ഇടയാൾ ആടുകളെ ഉപേക്ഷിക്കുയോ അവ നഷ്ട
പ്പെടാൻ അനുവദിക്കുയോ ഇല്ല (10.28), അവിടുന്ന് അവയെ കാത്തുസുക്കിക്കുന്നു (17.11),
അവയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, അവയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വജിവൻ അർപ്പിക്കുന്നു.

10-11 മാരുക്കൽ / ഉത്തരവ് എഴുതു / എഴുതു

14-15 ഞാൻ നല്ല ഇടയനാണ്. പിതാവ് എന്നെങ്കും ഞാൻ പിതാവിനെന്നും അറിയുന്നതുപോലെ ഞാൻ എനിക്കുള്ളേജുവ എന്നെന്നും അറിയുന്നു. ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു.

നല്ലതിന്റെ സ്വന്തയാടുകളെ അടുത്തിയുന്നതിനാൽ, അവയുമായി നല്ല ബന്ധത്തിലാണ്. അതു താത്തികയറിവല്ല, പഴയനിയമശൈലിയിലുള്ള നല്ല ബന്ധമാണ്. ഈശോയുടെ അറിവും സ്വന്നഹാസമാണ് ആദ്യം കാണുന്നത്. അതിനുശേഷംമാത്രമാണ് അവിടുതേയ്ക്കുള്ളേജുവരുടെ അറിവും പ്രതിസ്വന്നഹാസം. ഈശോ തനിക്കുള്ളേജുവരെ അറിയുകയും അവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. പിതാവും പുത്രനും തമിലുള്ള ബന്ധമാണ് ഈശോയും അവിടുതേയ്ക്കുള്ളേജുവരും തമിലുള്ളത്. പിതാവിനെ അറിയുന്ന പുത്രനുമാം ത്രേമേ പിതാവിനക്കുറിച്ചുള്ള കാരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താനു. പിതാവും പുത്രനുമാം അറിയുന്നതുപോലെ, പുത്രൻ തനിക്കുള്ളേജുവരെ അറിയുന്നു. പിതാവും പുത്രനും തമിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ, പരസ്പരയറിവും പരസ്പരസ്വന്നഹാസം പ്രധാന ഘടകമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, പുത്രനും പുത്രനുള്ളേജുവരും തമിലുള്ള ബന്ധത്തിലും അതു പ്രതിഫലിക്കേണ്ടതാണ്. ചുരുക്കാതിൽ, പിതാവും പുത്രനും തമിലുള്ള ബന്ധമാണ്, പുത്രനും പുത്രനുള്ളേജുവരും തമിലുള്ള ബന്ധത്തിന് അടിസ്ഥാനം.

16 ഈ തൊഴുത്തിൽപ്പെടാത്ത മറ്റാടുകളും എനിക്കുണ്ട്. അവയെയും ഞാൻ കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ എൻ്റെ സ്വരം ശ്രദ്ധിക്കും. അങ്ങനെ ഒരുട്ടിന്പറ്റവും ഒരിടയനുമാകും.

മനുഞ്ചലേഖാവരും ഈശോയിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലേക്കു വരാനുള്ളേജുവരാണ്. ഭൗവം നിയോഗിച്ച നല്ല ഇടയൻ ഈശോയാണ്. ആ ഇടയൻ എല്ലാവരെയും അറിയുകയും സ്വന്നഹാക്കയും അവർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ ഈഡനായി അവിടുതെ അംഗീകരിക്കുക ആവശ്യമാണ്. അവിടുതെ അംഗീകരിക്കുന്നവർ അവിടുതെ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അവിടുന്നിൽ വിശ്വസിക്കാതിവരെ തൊഴത്തിനു പുറത്തു നിൽക്കുന്നവരാണ്, പേരെ തൊഴുത്തിൽപ്പെടുവില്ല, ഒരിക്കൽ ഇടയനെ അംഗീകരിച്ചതിനുശേഷം ഏതെങ്കിലും കാരണാത്മകൾ തൊഴുത്തുവിട്ടുപോകുന്നവരും തൊഴുത്തിനു പുറത്തുള്ളേജുവരായിരത്തിരുന്നു. നിത്യയിടയൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും തൊഴുത്തിൽപ്പെടാതിരുന്നവർ തൊഴുത്തിലേക്കു വരണ്ണമെന്നും, തൊഴുത്തുവിട്ട് ഇടയിനില്ലാത്തതെന്നാഴുത്തകളിൽ കഴിയുന്നവർ മങ്ങിവരുണ്ടെന്നുമാണ്.

ഈശോയുടെ പ്രവർത്തനം വഴി, അവിടുന്നിൽ വിശ്വസിച്ചിവരെ യാമാർത്തമ തൊഴുത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏകബന്ധാഴുത്തും ഏക ഇടയനും ഏന ആശയം യാമാർത്തമാകുന്നതിന് വിജാതീയരും ചിതറിക്കഴിയുന്ന ധഹനരും ആ തൊഴിത്തിൽ പ്രവേശിക്കയും തൊഴുത്തു വിട്ടുപോയവർ മങ്ങിവരുണ്ടുകയും ആവശ്യമാണ്.

അങ്ങനെ, വിജാതീയരുടെ തൊഴുത്തുപ്രവേശരെതയും ചിതറിപ്പോയ ധഹനരുടെയും (11.52), കൈസ്തവരുടെയും (17.20-24) പുനഃപ്രവേശരെതയും കുറിച്ചാണ് ഈവിട പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. സദാസമുഹത്തിലെ പിൽക്കാലപ്രതിസന്ധിക്കുടി മുന്നിൽക്കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവസനയാണിത്. ഒരു തൊഴുത്തിന് അടിസ്ഥാനം ഒരിടയനുമാണ്. ആ ഇടയൻ മരണവും പ്രാർത്ഥനയും ഒരു തൊഴുത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. വിജാതീയരും കൈസ്തവരും, കൈസ്തവവിഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരവും ഏകക്രതിൽ കഴിയമെന്നത് നല്ലതിയരെ അനിമാദിലാജ്ഞമാണ്. പിതാവും പുത്രനും തമിലുള്ള ഐക്യം, അത്തരമെന്നരു ഏകക്രമാണ് ഏനാവരിലും നിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

17 തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനാൽ പിതാവ് എന്ന സ്വന്നഹാക്കുന്നു.

സ്വജീവൻ സമർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇരുശോ വീണ്ടും സംസാരിക്കുന്നു. തന്റെ മരണം പിതാവുതന്നെ ഏൽപ്പിച്ച് ഭദ്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഇരുശോ, പിതാവിനെ അനുസിരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വജീവൻ സ്വന്നില്ലാ സമർപ്പിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇരുശോയുടെ പുർണ്ണാധികാരവും പിതാവിനോടുള്ള അനുസരണവും തന്മിൽ വെവരു വ്യക്തിയാണ്. ഇരുശോ ജീവൻ സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നതും അതു തിരിച്ചെടുക്കുന്നതും അവിടുത്തെ അധികാരത്തിനു തെളിവാണ്. ദൈവികപദ്ധതിയനുസിരിച്ച്, സ്വജീവൻ സമർപ്പിക്കുന്ന പുത്ര നോടു പിതാവിനു സ്വന്നേഹമാണുള്ളത്.

**18 ആരും എന്നിൽനിന്ന് അതു പിടിച്ചെടുക്കുകയെല്ല, ഞാൻ
അതു സ്വന്നിസ്സാ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. അതു
സമർപ്പിക്കാനും തിരികെ ഏടുക്കാനും എന്നിക്കയിക്കാരമുണ്ട്.
ഈ കർപ്പന എൻ്റെ പിതാവിൽനിന്നാണ് എന്നിക്കു ലഭിച്ചത്.**

ഇരുശോയുടെ ജീവൻ ഏടുക്കാൻ ആർക്കും സാധിക്കാത്തതിനു കാരണം അവിടുത്തെ ഒന്നുമാണ്. അവിടുന്നു മരണത്തിനു സ്വയം കയ്യാളിക്കുന്നതുകാണുമാത്രമാണ് (18.4-8) മറഞ്ഞുള്ളവർക്ക് അവിടുത്തെ വധികാർ കഴിയുന്നത്. തന്റെ ജീവൻ സമർപ്പിക്കാനും അതു തിരിച്ചെടുക്കാനും ഇരുശോയും സ്വാത്രത്യുമുണ്ട്. 'ജീവൻ തിരിച്ചെടുക്കുക' അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഉത്മാനമാണ്. ആദ്യജാതരെ ദേവാലയത്തിൽ സമർപ്പിച്ചതിനുശേഷം തിരിച്ചെടുക്കുന്നു വീണ്ടും കുറുക്കുന്ന പതിവാണ് യഹൂദരക്കുണ്ടായിരുന്നത്. (പുറ 12.12-13 = നിങ്ങൾ കാനാനിൽ പ്രവേശിക്കുന്നോൾ, നിങ്ങളുടെ ആദ്യജാതരെയെല്ലാം കർത്താവിനു സമർപ്പിക്കണം; ഏന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മകളിൽ ആദ്യജാതരെയെല്ലാം വീണ്ടുടുക്കണം). ഇവിടെ മരണവും ഉത്മാനവും ഒരോ സംബന്ധമാണ്. ഇവിടെ ഇരുശോ തിരിയ ഉയർക്കുന്നകിൽ, 2.22-ഓ വാക്കുമനുസരിച്ച്, ദൈവം പുത്രനെ ഉയർത്തുകയാണ്. താൻ സമർപ്പിക്കുന്ന ജീവൻ തിരിച്ചെടുക്കുകവഴി പുത്രൻ ഭൗമിക ജീവിതത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നില്ല.

**കടപ്പാട്: റവ. ഡോ. തോമസ് കയ്യാലപരവിൽ
“സുവിശേഷ വ്യവാനം: ഫോഫനാൻ”**